

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

mange der kommer f. eks. med et eller andet speciale og i øvrigt underviser på andre læreanstalter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inger Stilling Pedersen* (KrF) til socialministeren:

„Hvordan ser ministeren på, at en kommune forlanger et barn under børneværnet som betingelse for at sikre barnet et ophold på en ungdomsskole?“
(Spm. nr. 48).

Skriftlig begrundelse.

Det kan ikke være rigtigt, at forældre, der af økonomiske grunde søger om hjælp til at få deres barn på en ungdoms- eller efterskole, får tilbudt hjælp med den betingelse, at barnet skal under børneværnet.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Baggrunden for spørgsmålet er, at forældre har været uforstående over for, når de har henvendt sig til deres kommune for at få hjælp til efterskoleophold, da har fået at vide, at det kan man godt få, men at barnet så samtidig skal under børneværn. Nu har man måske normalt en anden opfattelse af børneværet, og det kan være, at nogle ønsker, at man skulle forstå det på en anden måde, men for forældre virker det meget mærkeligt. Jeg kender eksempler, hvor man har trukket sig tilbage og sagt, at det kan man under ingen omstændigheder gå med til, fordi man er bange for, at det vil forfølge barnet siden hen. Derfor vil jeg gerne have at vide, hvordan ministeren ser på den afgørelse, og om det ikke er en forkert brug af børneværnet for at sikre, at en elev kan få ekstra hjælp og lommepege og alt muligt.

Socialministeren (Eva Gredal):

I anledning af fru *Inger Stilling Pedersen*s spørgsmål vil jeg gerne først præcisere dets formålet med hjælpeforanstaltninger efter børne- og ungdomsforsorgsloven, dels de betingelser, der gælder for, at hjælpeforanstaltninger overhovedet kan iværksættes.

Hvad det første angår, formålet med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger, må

jeg sige, at det er børne- og ungdomsværnets virksomhed at yde støtte til børn og unge og deres familier, når de befinder sig i en situation, hvor hjælp er påkrævet, for at børnene kan vokse op og udvikle sig under gunstige forhold.

Når vi dernæst kommer til betingelserne for iværksættelse af hjælpeforanstaltninger, vil jeg gerne fremhæve de tre hovedprincipper, som loven bygger på.

Hjælpeforanstaltningen skal være påkrævet af hensyn til barnets eller den unges tarv. Hjælpeforanstaltningen skal gennemføres af børne- og ungdomsværnet i samarbejde med forældrene. Hjælpen skal ydes på en sådan måde, at barnet eller den unge så vidt muligt skal blive i hjemmet. Af det sidstnævnte hovedprincip følger, at en anbringelse uden for hjemmet skal følges op af børne- og ungdomsværnet, så barnet kan vende tilbage til hjemmet så hurtigt som muligt.

Loven åbner mulighed for en række hjælpeforanstaltninger, herunder henstillinger og pålæg med hensyn til barnets eller den unges pleje, opdragelse eller arbejde, beskikkelse af en tilsynsværge, ydelse af økonomisk hjælp til afhjælpning af forbigående vanskeligheder samt endelig anbringelse uden for hjemmet. Det afgøres i hvert enkelt tilfælde, hvilken hjælpeforanstaltning der må anses for den mest hensigtsmæssige.

Anbringelse uden for hjemmet er således kun én blandt mange muligheder for at hjælpe. Som nævnt skal det tilstræbes at bevare barnet eller den unge i hjemmet.

Det vil af det, jeg har sagt, fremgå, at de økonomiske forhold i hjemmet i sig selv ikke vil kunne begrunde, at et barn anbringes uden for hjemmet. Hvor der alene er tale om økonomiske problemer, vil disse i almindelighed kunne klares gennem støtte i hjemmet. Først når der foreligger problemer af opdragelsesmæssig karakter, vil anbringelse uden for hjemmet kunne komme på tale. Som jeg sagde i begyndelsen af mit svar, skal sagen i disse tilfælde følges op af børne- og ungdomsværnet, så der kan skabes grundlag for, at barnet kan vende tilbage til hjemmet.

Til sidst vil jeg gerne slå fast, at betaling af skoleophold for børn og unge, der ikke har særlige problemer, falder uden for børneforsorgslovens rammer.